

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออก ทั้ง 3 ด้าน คือ พฤติกรรมกล้าแสดงออก พฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก กับคุณลักษณะด้านวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 ประเภท คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งและวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และคุณลักษณะด้านอื่น ๆ ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วสร้างสมการทำนายพฤติกรรมการแสดงออกทั้ง 3 ด้านของนักเรียน จากกลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุด กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2531 จำนวนทั้งสิ้น 1,535 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยเลือกสุ่มโรงเรียนมา 8 โรงเรียน จาก 8 กลุ่มโรงเรียน กรมสามัญศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของ ถัน แพเพเซอร์ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ของไพจิตร ฝักเจริญผล และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ผลได้จำนวน 1,270 ชุด การวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่ามีซิมิเลชันและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่างตัวทำนายกับตัวเกณฑ์และสร้างสมการทำนายพฤติกรรมการแสดงออกทั้ง 3 ด้าน จากกลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดด้วยวิธีการเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Method)

★ สรุปผลการวิจัย

เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สามารถสรุปได้ว่า

1. กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดี (ได้รับคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองสูงสุด) และได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยสูงกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก

2. กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งสูงกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก และไม่กล้าแสดงออกและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ต่ำรองลงมาจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก

3. กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันสูงกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกและก้าวร้าว แต่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองต่ำที่สุด

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

1. เมื่อใช้ตัวเกณฑ์ คือ พฤติกรรมกล้าแสดงออก และตัวทำนายคือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ ลำดับการเกิด และวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ คือ แบบประชาธิปไตย แบบทอดทิ้ง และแบบเข้มงวดกวดขัน

1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .4759$)

1.2 เพศ (เพศชาย) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .0993$)

1.3 วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด ($r = .5887$) ส่วนวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งและแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสัมพันธ์ในทางลบกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.3992$ และ $-.3184$)

1.4 ลำดับการเกิด (บุตรที่เกิดเป็นลำดับแรก) มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมกล้ามเนื้อแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ($r = -.1145$)

1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้ามเนื้อแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .0407$)

1.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง พฤติกรรมกล้ามเนื้อแสดงออกกับตัวทำนายที่เพิ่มเข้าในสมการถดถอยทีละตัวโดยเริ่มจาก วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นตัวแรก ได้ค่า R เท่ากับ .5887 พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 2 คือวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ได้ค่า R เท่ากับ .6419 พบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ได้ค่า R เท่ากับ .6808 และพบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 4 วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง ได้ค่า R เท่ากับ .7084 พบว่า ค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 5 ลำดับการเกิด ได้ค่า R เท่ากับ .7216 พบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 6 เพศได้ค่า R เท่ากับ .7208 พบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเพิ่มตัวทำนายที่เหลืออีก 1 ตัว คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพศชาย และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกล้ามเนื้อแสดงออก

วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งและแบบเข้มงวดกวดขัน และบุตรที่เกิดเป็นลำดับแรก มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมกล้ามเนื้อแสดงออก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้ามเนื้อแสดงออก

จากความสัมพันธ์ข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดี นักเรียนชายและบุตรคนรอง จะเป็นคนที่มีกล้ามเนื้อแสดงออกสูง

กลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดในการทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออก คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด และเพศ ซึ่งกลุ่มตัวทำนายนี้ร่วมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกล้าแสดงออกได้ร้อยละ 51.45 ($R^2 = .5145$) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนายเท่ากับ 2.0022 สามารถสร้างสมการทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออกในรูปของคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y'_1 = 9.2488 + 0.2513X_6 - 0.1812X_7 + 0.1011X_1 \\ - 0.1352X_5 - 1.6536X_4 - 0.9230X_3$$

$$Z'_1 = 0.3800Z_6 - 0.2250Z_7 + 0.2301Z_1 - 0.2083Z_5 \\ - 0.0976Z_4 - 0.0552Z_3$$

2. เมื่อใช้ตัวเกณฑ์คือพฤติกรรมก้าวร้าว และตัวทำนายคือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ ลำดับการเกิด และวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ คือ แบบประชาธิปไตย แบบทอดทิ้ง และแบบเข้มงวดกวดขัน

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .0842$)

2.2 เพศ (เพศชาย) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .1620$)

2.3 วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด ($r = .5292$) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าว ($r = -.3470$) แต่ไม่พบว่าวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .0217$)

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.0664$)

2.5 ลำดับการเกิด ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .0020$)

2.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างพฤติกรรมก้าวร้าวกับตัวทำนายที่เพิ่มเข้าในสมการถดถอยทีละตัว โดยเริ่มจากวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง เป็นตัวแรก ได้ค่า R เท่ากับ .5292 พบว่าค่าที่ได้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 2 คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ได้ค่า R เท่ากับ .5439 พบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองได้ค่า R เท่ากับ .5608 พบว่า ค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 4 เพศ ได้ค่า R เท่ากับ .5674 พบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า R เท่ากับ .5702 พบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวทำนายที่ไม่เข้าในสมการถดถอยพหุคูณ คือ ตัวทำนายลำดับการเกิด และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพศชาย และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าว

วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าว

ลำดับการเกิด ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว

จากความสัมพันธ์ข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดี นักเรียนชาย และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะเป็นคนที่มีความก้าวร้าวสูง

กลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดในการทำนายพฤติกรรมก้าวร้าว คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งกลุ่มตัวทำนายนี้ร่วมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมก้าวร้าวได้

ร้อยละ 32.51 ($R^2 = .3251$) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย เท่ากับ 2.3847 สามารถสร้างสมการทำนายพฤติกรรมก้าวร้าวในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Y'_2 = 0.7205 + 0.2253X_5 - 0.1107X_6 + 0.0499X_1 \\ + 1.2283X_3 - 1.9216X_2$$

$$Z'_2 = 0.4238Z_5 - 0.2044Z_6 + 0.1386Z_1 + 0.0897Z_3 \\ - 0.0559Z_2$$

3. เมื่อใช้ตัวเกณฑ์คือ พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก และตัวทำนายคือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ ลำดับการเกิด และวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ คือแบบประชาธิปไตย แบบทอดทิ้ง และแบบเข้มงวดกวดขัน

3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับ พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.5048$)

3.2 เพศ (เพศชาย) มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมไม่ กล้าแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.0944$)

3.3 ลำดับการเกิด มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .1274$)

3.4 วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ไม่กล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะวิธีการอบรม เลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด ($r = .3411$) วิธีการอบรม เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ($r = -.3010$) แต่ไม่พบว่าวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.0374$)

3.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไม่ กล้าแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .0155$)

3.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก กับตัวทำนายที่เพิ่มเข้าในสมการถดถอยทีละตัว โดยเริ่มจากความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเป็นตัวแรก ได้ค่า R เท่ากับ .5048 พบว่า ค่าที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 2 คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ได้ค่า R เท่ากับ .5651 พบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 3 วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ได้ค่า R เท่ากับ .5874 พบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 4 วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง ได้ค่า R เท่ากับ .6063 พบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวที่ 5 ลำดับการเกิด ได้ค่า R เท่ากับ .6131 พบว่าค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวทำนายที่ไม่เข้าในสมการถดถอยพหุคูณ คือ ตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศ

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า

บุตรที่เกิดเป็นลำดับแรก และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพศชาย และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก

และจากความสัมพันธ์นี้สรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ไม่ดี นักเรียนหญิง และบุตรคนแรกจะเป็นคนที่มีความไม่กล้าแสดงออกสูง

กลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดในการทำนายพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ และลำดับการเกิด ซึ่งกลุ่มตัวทำนายนี้ร่วมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกได้ร้อยละ 37.59 ($R^2 = .3759$) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนายเท่ากับ 1.8787 สามารถสร้างสมการทำนายพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y'_3 = 34.8623 - 0.1515X_1 + 0.1807X_7 - 0.1420X_6 \\ - 0.0926X_5 + 1.3633X_4$$

$$Z'_3 = -0.3918Z_1 + 0.2550Z_7 = -0.2439Z_6 - 0.1621Z_5 \\ + 0.0914Z_4$$

อภิปรายผล

จากการให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 1,535 คน มีจำนวนแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์และไม่สามารถจำแนกประเภทได้ รวมจำนวนแบบสอบถามที่ตัดออกทั้งสิ้น 265 ชุด คิดเป็นร้อยละ 17.26 ของจำนวนแบบสอบถามที่เก็บทั้งหมด เหตุที่มีแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้เป็นจำนวนมากเช่นนี้ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ตอบแบบสอบถามในส่วนข้อมูลส่วนตัวให้ครบทุกช่อง คือไม่บอกเพศ ลำดับการเกิด หรือคะแนนเฉลี่ยสะสม เนื่องจากนักเรียนมุ่งที่จะตอบข้อความในแบบสอบถามให้เสร็จ ทำให้ลืมในส่วนแรก นักเรียนบางคนไม่ทราบหรือจำคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนไม่ได้ บางคนใช้ค่าประมาณโดยแทนด้วยคำว่า "กว่า" เช่น 1 กว่า, 2 กว่า เป็นต้น ทำให้ไม่สามารถนำมาคิดเป็นข้อมูลที่ถูกต้องได้ ในส่วนของการตอบแบบสอบถามวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ มีนักเรียนบางคนไม่แน่ใจในพฤติกรรมการเลี้ยงดูของพ่อแม่ของตนเอง หรือเกิดความสับสนระหว่างความหมายของคำตอบ เช่น มากที่สุด-มาก, น้อยที่สุด-น้อย จึงใช้ค่าเฉลี่ยปานกลางเกือบทุกข้อ ทำให้ไม่สามารถแยกประเภทของการอบรมเลี้ยงดูได้ ในส่วนของการตอบแบบสอบถามวัดพฤติกรรมการแสดงออก มีนักเรียนบางคนเลือกตอบมากกว่า 1 คำตอบในข้อเดียวกัน หรือเปลี่ยนคำตอบแล้วไม่แก้ไขให้ชัดเจน นักเรียนส่วนนี้ไม่ตั้งใจตอบแบบสอบถามเท่าที่ควร เพราะทราบว่าไม่มีผลต่อการเรียนของตน ซึ่งนักเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และค่อนข้างก้าวร้าวตามที่อาจารย์ฝ่ายแนะแนวเป็นผู้คัดเลือกให้

เมื่อพิจารณาจากผลการตอบแบบสอบถามวัดพฤติกรรมการแสดงออก พบว่ากลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกและพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก มีจำนวนเกือบเท่ากันคือ 518 คน และ 519 คน ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว

มีเพียง 233 คน ซึ่งตัวเลขนี้ขัดกับลักษณะความเป็นจริงและข้อค้นพบต่าง ๆ ที่สรุปไว้ว่า เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะมีพฤติกรรมก้าวร้าว เป็นปัญหาสังคมอยู่เสมอ ผลที่ขัดกันนี้อาจเนื่องมาจากที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น คือ มีนักเรียนตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์อยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นเด็กนักเรียนที่ครูแนะแนวระบุว่า เป็นเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว มีผลการเรียนไม่ดี และไม่ตั้งใจทำแบบสอบถามเท่าที่ควร ทำให้ต้องตัดแบบสอบถามส่วนนี้ทิ้งไป ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ และอีกสาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากนักเรียนที่คัดเลือกมาตอบแบบสอบถามนี้เป็นนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาทั้งสิ้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่านักเรียนที่อยู่รวมกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกันจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่าและแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวออกมามากกว่า หรือมีแรงเสริมจากเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวได้มากกว่า แต่เมื่อมาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษาขอมทำให้พฤติกรรมก้าวร้าวนั้นอ่อนลง ไม่รุนแรงเท่าลักษณะที่แสดงในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากเกิดความอายที่จะแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงต่อหน้าเพศตรงข้าม ดังจะเห็นตัวอย่างได้จากพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงที่พบมากในกลุ่มวัยรุ่น คือการยกพวกตีกัน หรือการวิวาทชกต่อยระหว่างโรงเรียนนั้นมักจะเกิดในกลุ่มนักเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาชายล้วน หรือในกลุ่มโรงเรียนชายล้วนเสียเป็นส่วนใหญ่ ไม่ปรากฏว่ามีนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาเลย

จากผลที่ได้นี้จึงไม่สามารถสรุปได้ว่า เด็กไทยมีลักษณะกล้าแสดงออก และไม่กล้าแสดงออกเป็นส่วนใหญ่ตามผลการวิจัยที่ได้ เนื่องจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น

ในส่วนของเกณฑ์การตัดสินคะแนนจากแบบสอบถามวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวดกวดขัน ที่ได้กำหนดเกณฑ์การตัดสินว่าหากนักเรียนได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูตอนใดสูงสุดและสูงกว่าคะแนนตอนรองลงมาตั้งแต่ 5 คะแนนขึ้นไป จึงจะถือว่านักเรียนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้น เหตุที่ถือเกณฑ์เช่นนี้เนื่องจากพิจารณาระดับความมั่นใจ 95 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยสูงสุด จะมีคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอยู่ตั้งแต่ 96 คะแนน ถึง 42 คะแนน มีคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งอยู่ตั้งแต่ 68 คะแนน ถึง 12 คะแนน และมีคะแนนการอบรมเลี้ยงดู

แบบเข้มงวดกวดขันอยู่ตั้งแต่ 77 คะแนน ถึง 30 คะแนน กลุ่มนักเรียนที่มีคะแนน การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งสูงสุด จะมีคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งอยู่ ตั้งแต่ 89 คะแนน ถึง 27 คะแนน มีคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อยู่ตั้งแต่ 78 คะแนน ถึง 26 คะแนน และมีคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กวดขันอยู่ตั้งแต่ 83 คะแนน ถึง 32 คะแนน และกลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนการ อบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันสูงสุด จะมีคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กวดขันอยู่ตั้งแต่ 87 คะแนน ถึง 37 คะแนน มีคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตยอยู่ตั้งแต่ 81 คะแนน ถึง 23 คะแนน และมีคะแนนการอบรมเลี้ยง ดูแบบทอดทิ้งอยู่ตั้งแต่ 72 คะแนน ถึง 17 คะแนน จากช่วงคะแนนดังกล่าวจะ เห็นว่า คะแนนสูงสุดของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภทจะมีช่วงที่ห่างกันสูงสุด 5 คะแนน ดังนั้น จึงถือเกณฑ์แตกต่างกัน 5 คะแนนขึ้นไปเป็นเกณฑ์ตัดสิน

ในทำนองเดียวกันเมื่อพิจารณาเกณฑ์ตัดสินคะแนนจากแบบสอบวัดพฤติกรรม การแสดงออก กำหนดว่าหากนักเรียนได้คะแนนพฤติกรรมใดสูงสุดและสูงกว่า คะแนนตอนรองลงมาตั้งแต่ 5 คะแนนขึ้นไปนั้นก็เนื่องจาก พิจารณาจากระดับ ความมั่นใจ 95 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนพฤติกรรมกล้าแสดงออก สูงสุด จะมีคะแนนพฤติกรรมกล้าแสดงออกอยู่ตั้งแต่ 39 คะแนน ถึง 11 คะแนน มีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว อยู่ตั้งแต่ 15 คะแนน ถึง 2 คะแนน และมีคะแนน พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกอยู่ตั้งแต่ 18 คะแนน ถึง 2 คะแนน กลุ่มนักเรียนที่มี คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว จะมีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่ตั้งแต่ 29 คะแนน ถึง 7 คะแนน มีคะแนนพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกอยู่ตั้งแต่ 16 คะแนน ถึง 1 คะแนน และมีคะแนนพฤติกรรมกล้าแสดงออก อยู่ตั้งแต่ 23 คะแนน ถึง 2 คะแนน และ กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก จะมีคะแนนพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก อยู่ตั้งแต่ 30 คะแนน ถึง 11 คะแนน มีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่ตั้งแต่ 12 คะแนน ถึง 4 คะแนน และมีคะแนนพฤติกรรมกล้าแสดงออกอยู่ตั้งแต่ 23 คะแนน ถึง 6 คะแนน จากช่วงคะแนนดังกล่าวจะเห็นได้ว่า คะแนนสูงสุดของพฤติกรรม แต่ละประเภท จะมีช่วงที่ห่างกันสูงสุด 5 คะแนน ดังนั้น จึงถือเกณฑ์แตกต่างกัน 5 คะแนนขึ้นไป เป็นเกณฑ์ตัดสินเช่นเดียวกับแบบสอบถามวิธีการอบรมเลี้ยงดูของ พ่อแม่

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับ พฤติกรรมกล้าแสดง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตกรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่าพฤติกรรมกล้าแสดงออก พฤติกรรมก้าวร้าวและพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ดังกล่าว ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม กล้าแสดงออกและพฤติกรรมก้าวร้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .4759$ และ $r = .0842$) และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับพฤติกรรม ไม่กล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้าแสดงออก พฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สจีวิต (Stewart 1983: 2017-B) คอนเวย์ (Conaway 1979: 3915-A) โคลแมน และลี (Coleman and Lea 1978: 5924-A) โทเลอร์ (Tolor 1976: 157-164) กาญจน พงศ์พฤษ (2523) และวัฒนา พันธุ์เมฆา (2528) ที่กล่าวว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมกล้าแสดงออก ผู้ที่มีความคิดเห็นต่อตนเองในทางที่ดี มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูง ตรงกันข้ามผู้ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ไม่ดี มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะมีพฤติกรรม กล้าแสดงออกต่ำ หรือมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกนั่นเอง แต่ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จอห์นสัน (Johnson 1967: 56-58) และบอลล์ (Ball 1977: 101-107) ที่กล่าวว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางไม่ดี สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวอาจมีความรู้สึกว่าตนมีอำนาจเหนือผู้อื่น สามารถบงการหรือ ช่มชู้ผู้ที่ด้อยกว่า จึงเกิดความรู้สึกว่าตนเองยอมรับเหนือกว่า เด่นกว่า มีความสามารถ มากกว่าผู้อื่นในทุก ๆ ด้าน ประเมินตนว่าดีจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองใน ทางที่ดี

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการวิจัยพบว่า ไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้าแสดงออกและพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ($r = .0407$, $r = .0155$) แต่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ($r = -.0644$) ซึ่งสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้าแสดงออก และพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก แต่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ลาปวง (La Pointe, Karen A 1975: 3-5) ซาแวง (Savage 1966: 91-94) ดีเซนา (Desena 1964: 145) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่มีลักษณะการแสดงตัวสูง มีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออก จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวและสอดคล้องกับงานวิจัยของเทอร์สโตน และเบนนิ่ง (Felhuson Thurstone and Benning 1970: 431-439) มิเชล และ เชพเพิร์ด (Mitchell and Shepherd 1966: 248-254) ที่กล่าวว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีพฤติกรรมก้าวร้าว ความล้มเหลวเป็นสิ่งเร้าที่ไม่ดี ที่ทำให้บุคคลมีความคับข้องใจ ความโกรธ และแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวออกมาในที่สุด

จากผลการวิจัยนี้แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออกได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนเฉลี่ยสะสมของภาคการศึกษาที่ผ่านมาของนักเรียนในแต่ละโรงเรียนย่อมจะมีมาตรฐานและเกณฑ์การประเมินในความรู้สึกของนักเรียนโรงเรียนนั้น ๆ แตกต่างกันไป กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยในระดับหนึ่งในโรงเรียนหนึ่งอาจได้รับการประเมินว่าเป็นคะแนนที่สูง นักเรียนที่ได้คะแนนระดับนั้นก็จะได้รับการยอมรับจากผู้อื่นว่าตนเป็นนักเรียนเรียนดี และเมื่อมองในแง่ของความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้าแสดงออกตามที่โคมและสไนจ์ (Combs and Snygg 1959 อ้างในสมพรสุทัศน์ย์ 2530: 39) กล่าวว่า "ความสำเร็จเปรียบเสมือนรางวัล หรือแรงเสริมที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม" แล้วย่อมสรุปได้ว่า นักเรียนผู้นั้นก็จะได้รับแรงเสริมให้ตนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมได้ดีขึ้น ตรงกันข้ามคะแนน

เฉลี่ยระดับเดียวกันในอีกโรงเรียนหนึ่งอาจได้รับการประเมินว่าเป็นคะแนนในระดับต่ำ และในทำนองเดียวกัน นักเรียนผู้นั้นก็จะถูกประเมินว่าเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งจะส่งผลให้เขาเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจ ไม่ได้รับการยอมรับ และมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในที่สุด ทั้งๆ ที่นักเรียนทั้งสองมีผลการเรียนในระดับเดียวกัน

3. เพศ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก และพฤติกรรมก้าวร้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .0993$ และ $r = .1620$) และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.0944$) ซึ่งสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้าแสดงออก พฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาอาฟาร์ (Laafar, Abdullah Sher Kawi 1982: 2893-A) มูดี (Moody 1979: 3581-B) เกลน (Glenn 1978: 3-5) ฮอลแลนด์สเวอร์ธ Hollandsworth and Wall 1977: 217-222) เอทเซล (Oetzel 1962: 144) แบนดูรา (Bandura and Ross 1961: 575-582) วายลี (Wiley 1961: 147) อูสา ศิโรโรตม์สกุล (2527) สุจิตรา พรหมนุชาธิป (2522) และละเอียต ชูประยูร (2521) ที่กล่าวว่า นักเรียนชายจะมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกและพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนหญิงจะมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกสูง

4. ลำดับการเกิด มีความสัมพันธ์ในทางลบกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.1145$) และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .1247$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมก้าวร้าว ($r = .0020$) ซึ่งสรุปได้ว่า ลำดับการเกิดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้าแสดงออกและพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซิมบาโด (Zimbardo 1977: 60-61) ฟอว์เรอ (Lucille Forer 1977: 123) มิลเลอร์ และมารูยามา (Miller and Maruyama 1976: 123-131) คาแกน (Kagan 1969: 497-499) แชชเชออร์ (Stanley Schachter 1959) ที่กล่าวว่า บุตรที่มีลำดับการเกิดเป็นคนแรกจะมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกสูงกว่าบุตรที่มีลำดับการเกิดรองลงมา

5. วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ จากผลการวิจัยพบว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแสดงออกทั้ง 3 แบบ โดยแยกเป็น 3 กรณี ตามวิธีการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ ดังนี้

5.1 วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .5887$) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวและพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.3470$, $r = -.3010$) ซึ่งสรุปได้ว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกมีความสัมพันธ์กับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮอร์ลอค (Hurlock 1964: 433-435) บาล์วิน (Balwin 1948: 128) รัญจวน คำวชิรพิทักษ์ (2524) สุกัญญา กุลอึ้ง (2522) ดวงเดือน พันธุ์นาวัน (2520) ละม้ายมาศ ศรีทัตต์ (2510) และวัฒนา พันธุ์เมฆา (2528)

5.2 วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .5292$) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.3992$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ($r = -.0374$) ซึ่งสรุปได้ว่าพฤติกรรมก้าวร้าวมีความสัมพันธ์กับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮอร์ลอค (Hurlock 1974: 244-246) วอลเบอร์ก (Wolberg 1970) พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2527) ประพันธ์ สุทธาวาส (2519) และพิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์ (2510)

5.3 วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .3411$) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.3184$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับพฤติกรรมก้าวร้าว ($r = .0217$) ซึ่งสรุปได้ว่า พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกมีความสัมพันธ์กับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรเจอร์ส (Rogers 1972:

121-122) ชอ์บอน (Shoban 1950: 239-241) แร็ดเก้ (Radke 1946: 137) ประสาร ทิพย์ธารา (2521: 47-52) ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2520) วีรยุทธ วิเชียรโชติ (2516: 16) และวันเพ็ญ อายุการ (2512)

6. การหากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดในการทำนายพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน การวิจัยแบ่งออกเป็น 3 กรณีคือ

6.1 เมื่อใช้ตัวเกณฑ์ คือ พฤติกรรมกล้าแสดงออก พบว่ากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุด ได้แก่ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด และเพศ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกล้าแสดงออก ได้ร้อยละ 51.45 แสดงว่าตัวแปรที่นำมาศึกษาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของตัวแปรทั้งหมดที่อธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกล้าแสดงออก ส่วนความแปรปรวนที่เหลืออีกร้อยละ 48.55 ยังไม่สามารถอธิบายได้ จากการศึกษาไม่สามารถสร้างสมการทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออกในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$Y'_1 = 9.2488 + 0.2513X_6 - 0.1812X_7 + 0.1011X_1 \\ - 0.1352X_5 - 1.6536X_4 - 0.9230X_3$$

$$Z'_1 = 0.3800Z_6 - 0.2250Z_7 + 0.2301Z_1 - 0.2083Z_5 \\ - 0.0976Z_4 - 0.0552Z_3$$

6.2 เมื่อใช้ตัวเกณฑ์คือ พฤติกรรมก้าวร้าว พบว่ากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุด ได้แก่ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งและแบบประชาธิปไตย ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมก้าวร้าว ได้ร้อยละ 32.51 แสดงว่าตัวแปรที่นำมาศึกษา เป็นเพียงส่วนหนึ่งของตัวแปรทั้งหมด ที่อธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมก้าวร้าว ส่วนความแปรปรวนที่เหลืออีกร้อยละ 67.49 ยังไม่สามารถอธิบายได้ จากการศึกษาไม่สามารถสร้างสมการทำนายพฤติกรรมก้าวร้าวในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$Y'_2 = 0.7205 + 0.2253X_5 - 0.1107X_6 + 0.0499X_1 \\ + 1.2283X_3 - 1.9216X_2$$

$$Z'_2 = 0.4238Z_5 - 0.2044Z_6 + 0.1386Z_1 + 0.0897Z_3 \\ - 0.0559Z_2$$

6.3 เมื่อใช้ตัวเกณฑ์ คือ พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก พบว่า กลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุด ได้แก่ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และลำดับการเกิด ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ได้ร้อยละ 37.59 แสดงว่าตัวแปรที่นำมาศึกษาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของตัวแปรทั้งหมด ที่อธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ส่วนความแปรปรวนที่เหลืออีกร้อยละ 62.41 ยังไม่สามารถอธิบายได้ จากการศึกษาสามารถสร้างสมการทำนายพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$Y'_3 = 34.8623 - 0.1515X_1 + 0.1807X_7 - 0.1420X_6 \\ - 0.0926X_5 + 1.3633X_4$$

$$Z'_3 = -0.3918Z_1 + 0.2550Z_7 - 0.2439Z_6 - 0.1621Z_5 \\ + 0.0914Z_4$$

โดยสรุป จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า มีองค์ประกอบหรือตัวแปรใดที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของวัยรุ่นไทย ทั้งในด้านการกล้าแสดงออก การก้าวร้าวและการไม่กล้าแสดงออก สามารถใช้เป็นแนวทางในการฝึกอบรมเยาวชนให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม คือ ผู้ปกครองควรจะอบรมเลี้ยงดูบุตรของตนตามวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ไม่เข้มงวดจนเกินไป และไม่ปล่อยปละละเลยจนเกินไป จะทำให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นกล้าคิดกล้าแสดงออก ส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ในทางที่ดี มีผลการเรียนดีขึ้น เป็นผลให้เด็กสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การที่ได้ทราบว่าบุตรที่มีลำดับการเกิด

เป็นคนแรกมักจะมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก เนื่องจากถูกตามใจได้รับการประคบประหงมมากเกินไป ก็จะทำให้ผู้ปกครองบิดามารดาได้ทราบและตระหนักถึงปัญหานี้ และเกิดความระมัดระวังให้ใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมขึ้น และควรจะอบรมฝึกฝนให้เด็กหญิงมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้นด้วย

ผลการศึกษาสามารถนำแบบสอบวัดพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนไปปรับปรุงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้วัดพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน ถ้าทราบว่านักเรียนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากการกล้าแสดงออก ก็สามารถจัดนักเรียนเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อไป นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถศึกษารายละเอียดจากแบบสอบถาม ถึงเรื่องคำพูดและลักษณะการกระทำได้ว่า คำพูดหรือลักษณะการกระทำแบบใดที่เหมาะสมและสมควรกระทำ ลักษณะใดที่ไม่เหมาะสม แล้วนำไปเป็นแนวทางในการฝึกพฤติกรรมของตนเองให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะของการวิจัยในครั้งนี้

1. เมื่อพิจารณากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุด ในการร่วมกันทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออก พฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก พบว่า กลุ่มตัวทำนายที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการแสดงออกทั้ง 3 ด้านได้คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่เท่านั้น ตัวทำนายเพศสามารถทำนายได้เฉพาะพฤติกรรมกล้าแสดงออก และพฤติกรรมก้าวร้าว ตัวทำนaylorลำดับการเกิด สามารถทำนายได้เฉพาะ พฤติกรรมกล้าแสดงออก และพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก และตัวทำนาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถทำนายได้เฉพาะ พฤติกรรมก้าวร้าวเท่านั้น

2. การวิจัยที่ใช้ตัวแปรร่วมกันทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออก พฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ปรากฏว่าสามารถใช้ตัวแปรทั้งหมดร่วมกันทำนายได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าค่อนข้างต่ำ อาจเนื่องมาจากตัวทำนายบางตัวมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ซึ่งมีผลให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายกับตัวเกณฑ์มีค่าต่ำกว่าที่ควรจะเป็น แม้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณจะต่ำ แต่ก็มีนัยสำคัญทุกค่า

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้มีการศึกษาเพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนกับตัวแปร ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว, สภาพแวดล้อมทางบ้าน, ระดับการศึกษาของบิดามารดา, ขนาดของครอบครัว การอยู่ร่วมกันของบิดามารดา

2. ควรจะได้มีการศึกษาเพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมก้าวร้าวกับตัวแปร ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว, สภาพแวดล้อมทางบ้าน, ระดับการศึกษาของบิดามารดา, ขนาดของครอบครัว การอยู่ร่วมกันของบิดามารดา

3. ควรจะได้มีการศึกษาเพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกกับตัวแปร ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว, สภาพแวดล้อมทางบ้าน, ระดับการศึกษาของบิดามารดา, ขนาดของครอบครัว การอยู่ร่วมกันของบิดามารดา

4. ควรจะได้มีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ในลักษณะนี้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 4, 5, 6

5. การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ถ้ามีผู้สนใจจะทำการศึกษาด้านนี้ต่อไป ควรจะใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอื่นขยายไปในเขตภูมิภาคบ้าง เช่นในเขตภาคเหนือ, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือเขตชายแดนภาคใต้ หรือศึกษากับกลุ่มนักเรียนโรงเรียนชายล้วน, โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนอาชีวศึกษา